

mezővárosok, sem a sóvágók birái ítéletet nem hozhatnak, mivel azoknak eldöntése a kamaragrófok, illetve megbizottaik hatáskörébe tartozik.

A Huszton, Técsőn és Szigeten lakó sóvágók közönsége egyenkint, külön-külön minden esztendőben négy részletben: és pedig karácsony, husvét, pünkösd és mindenszentek ünnepén: 4 hordó bort, 4 ökröt és 400 kenyeret, azaz minden alkalommal: 1 hordó bort, 1 ökröt és 100 kenyeret; a huszti, técsői és szigeti birák mindegyike pedig segély gyanánt évenként 500—500 sót kap.

Mіндеzen pontokat a király a Máramarosmegye többi községeiben a jövőben felfedezendő sóbányákra és sóvágókra is kiterjeszti.

Dr. D. F.

Az arany és tallér értéke 1617-ben. A szepesi kamara Kassáról 1617. febr. 28-án ezt írta latinul (Orsz. Lev. Szepesi kamara levelei a pozsonyi-hoz) a pozsonyi kamarának:

Ő felsége tekintetes udvari kamarájának (t. i. a bécsi Hofkammer) mult hónap 11-én tek. és nsgos uraságtokhoz intézett s Uraságtok által ugyancsak 18-án véleményadás végett hozzánk áttett leveléből megértettük, hogy arról kívánja magát tájékoztatni, vajjon az arany dukát és egész tallér milyen értékben szokott elfogadtatni és beváltatni Felső- és Alsó-Magyarországon a kereskedők által marhák vétele és adása alkalmával?

Eddigelé, tudtunkkal, úgy a marhahajtóktól, mint más kereskedőktől az aranyok és tallérok nem nagyobb értékben fogadtatnak el s váltatnak be az ország ezen részében, hanem egy arany: két magyar forintba és tíz denárba, egy egész tallér pedig: egy forintba és 25 denárba, vagy egy denárral többbe.

Emlékezzünk ugyan, hogy a nemrég elhunyt nádor úr (Thurzó György) a magyar pénzek ritkasága s a lengyel pénz bősége következtében megparancsolta a harminczadosoknak, hogy ne minden helyen egyformán fogadják el, hanem az arany dukátot 2 magyar frtba és 15 denárba inkább vegyék el, mint a lengyel pénzt. Midőn aztán ezt a harminczadosok közölték a kamarával, irtunk a nevezett nádor úrnak, hogy éppen nem látjuk hasznosnak, ha a dukátok értéke annyira megnő, minthogy sem ország szomszédos részeiben és tartományaiban, sem ezen a tájékon közönségesen nem szokták annyiban elfogadni, sem az ország lakosaira nem lehet ráerőszakolni valamelyes általános rendelet kihirdetése nélkül, mert zavar fog támadni belőle s a kamara nem nyugodhatik bele, hogy a harminczadosok olyan árban fogadják el s adják ki. Megmaradt tehát az előbbeni érték a maga állapotjában s most rendszerint nem többbe fogadtatik el s adatik ki egy arany dukát, mint 2 magyar forintba és 10 denárba, a tallér pedig 1 forintba és 25—26 denárba.